

Genesis 22: The Sacrifice of Isaac

Page c Repetitive Phrases

Phrases used also at the first test of Abraham commanding him to wipe out his past. This test is the tenth and last one, nearly demolishing his

Phrases used also at the previous chapter, to indicate that Abraham felt the same to the driving away of Ishmael like he felt at this story about Isaac.

The phrase used here in Hebrew – tool that eats- mentioned only here and at Jud' 19, 29.

The only man that G-d swore to him, except for David Psalms 132, 11.

Told to Isaac 26, 3-5

א וַיְהִי, אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וְהָאֱלֹהִים, נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם; וַיֹּאמֶר אֵלָיו, אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי. ב וַיֹּאמֶר קַח-נָא אֶת-בְּנֶךְ אֶת-יִחִידְךָ אֲשֶׁר-אַהֲבָתָּ, אֶת-יִצְחָק, וּלְךָ-לְךָ, אֶל-אֶרֶץ הַמֹּרְיָה; וְהַעֲלֵהוּ שָׁם, לְעֹלָה, עַל אֶחָד הַהָרִים, אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֶיךָ. ג וַיִּשְׂכַּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר, וַיַּחֲבֹשׁ אֶת-חֲמֹרוֹ, וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ, וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ; וַיִּבְקַע, עֵצִי עֲלָה, וַיִּקֶּם וַיֵּלֶךְ, אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-אָמַר-לוֹ הָאֱלֹהִים. ד בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת-עֵינָיו וַיִּרְא אֶת-הַמָּקוֹם-מֵרְחוֹק. ה וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-נְעָרָיו, שְׁבוּ-לָכֶם פֹּה עִם-הַחֲמוֹר, וְאֲנִי וְהַנֶּעֱר, נֵלְכָה עַד-כֹּה; וְנִשְׁתַּחֲוֶה, וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם. ו וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת-עֵצִי הָעֹלָה, וַיִּשֶׂם עַל-יִצְחָק בְּנוֹ, וַיִּקַּח בָּדוֹ, אֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הַמַּאֲכָלָת; ז וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם, יַחְדָּו. ח וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-אַבְרָהָם אָבִיו, וַיֹּאמֶר אָבִי, וַיֹּאמֶר, הֲנִנִּי בְנִי; וַיֹּאמֶר, הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים, וְאֵיךְ הִשָּׂה, לְעֹלָה. ט וַיֹּאמֶר, אַבְרָהָם, אֱלֹהִים יִרְאֵה-לוֹ הִשָּׂה לְעֹלָה, בְּנִי; וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם, יַחְדָּו. י וַיִּבְאוּ, אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-אָמַר-לוֹ הָאֱלֹהִים, וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת-הַמִּזְבֵּחַ, וַיַּעֲרֹךְ אֶת-הָעֵצִים; וַיַּעֲקֹד, אֶת-יִצְחָק בְּנוֹ, וַיִּשֶׂם אֹתוֹ עַל-הַמִּזְבֵּחַ, מִמַּעַל לְעֵצִים. יא וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת-יִדּוֹ, וַיִּקַּח אֶת-הַמַּאֲכָלָת, לְשַׁחֵט, אֶת-בְּנוֹ. יב וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלֶּאדָּה ה', מִן-הַשָּׁמַיִם, וַיֹּאמֶר, אַבְרָהָם אַבְרָהָם; וַיֹּאמֶר, הֲנִנִּי. יג וַיֹּאמֶר, אֵל-תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל-הַנֶּעֱר, וְאֶל-תַּעֲשׂ לּוֹ, מְאוּמָה: כִּי עַתָּה יָדַעְתִּי, כִּי-יִרְאֶה⁴ אֱלֹהִים אֶתְּךָ, וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת-בְּנֶךְ אֶת-יִחִידְךָ, מִמֶּנִּי. יד וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת-עֵינָיו, וַיִּרְא וְהִנֵּה-אֵיל, אַחֵר, נֶאֱחָז בְּסוֹךְ בְּקִרְנָיו; וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת-הָאֵיל, וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ. טו וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא, ה' יִרְאֵה, אֲשֶׁר יֹאמַר הַיּוֹם, בְּהַר ה' יִרְאֵה. טז וַיִּקְרָא מִלֶּאדָּה ה', אֶל-אַבְרָהָם, שְׁנֵית מִן-הַשָּׁמַיִם. טז וַיֹּאמֶר, בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם-ה': כִּי, יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה, וְלֹא חֲשַׁכְתָּ, אֶת-בְּנֶךְ אֶת-יִחִידְךָ. טז כִּי-בָרַךְ אֲבָרְכְךָ, וְהִרְבָּה אֲרֻבָּה אֶת-זֶרְעֶךָ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם, וְכָחוּל, אֲשֶׁר עַל-שַׁפְתַּי הַיּוֹם; וַיִּרְשׂ זֶרְעֶךָ, אֶת שְׂעַר אֵיבָיו. טז וְהִתְבָּרְכוּ בְּזֶרְעֶךָ, כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ, עִקְבֵי אֲשֶׁר שָׂמַעְתָּ בְּקִלִּי. טז וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל-נְעָרָיו, וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל-בְּאֵר שֶׁבַע; וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם, בְּבְאֵר שֶׁבַע.

יז וַיְהִי, אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וַיִּגַּד לְאַבְרָהָם, לֵאמֹר: הִנֵּה יֵלְדָה מִלְּכָה גַם-הוּא, בָּנִים-לְנַחֲוֹר אַחִיךָ. יז אֶת-עוֹץ בְּכֹרוֹ, וְאֶת-בוֹז אַחִיו, וְאֶת-קִמּוֹיָאֵל, אָבִי אָרָם. יז וְאֶת-כְּשֹׁד וְאֶת-חֲזוֹ, וְאֶת-פְּלֹדֶשׁ וְאֶת-יְדֻלָּף, וְאֶת, בְּתוּאֵל. יז וּבְתוּאֵל, יֵלֵד אֶת-רַבְּקָה; שְׂמֵנָה אֵלֶּה יֵלְדָה מִלְּכָה, לְנַחֲוֹר אַחִי אַבְרָהָם. יז וּפִילְגֶשׁוּ, וּשְׂמָה רְאוּמָה; וְתִלְדַּד גַּם-הוּא אֶת-טִבַּח וְאֶת-גַּחֲסָם, וְאֶת-תַּחֲשׁ וְאֶת-מַעֲכָה.

A blessing given to Rebecca latter24, 60 uses these words, for everybody knows that she is the excuser of Abraham.